

Svar (9/1 96)**Økonomiministeren (Marianne Jelved):**

1. Proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store budgetunderskud blev første gang gennemført i efteråret 1994, hvor der var enighed om at foretage, hvad der betegnes som en snæver fortolkning af budgetkriterierne. Det betyder især, at vurderingen af budgetkriterierne overvejende baseres på de faktisk opnåede resultater i de foregående år og ikke på skøn.
2. Ved proceduren om uforholdsmæssigt store budgetunderskud har det indtil videre ikke været aktuelt at vurdere størrelsen af den danske bruttogældskvote, eftersom kravet til budgetunderskuddet ikke har været opfyldt. Når Danmark for 1995 kan fremvise et faktisk budgetunderskud klart under 3 pct. af BNP, vil det i forbindelse med proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store budgetunderskud i 1996 blive aktuelt at vurdere gældskvoten.

Vurderingen vil ske på grundlag af et forslag fra Kommissionen. Traktaten åbner mulighed for at vurdere, at en offentlig bruttogæld på over 60 pct. af BNP ikke er uforholdsmæssigt stor, såfremt den mindskes tilstrækkeligt og nærmer sig referenceværdien med en tilfredsstillende hastighed. Denne bestemmelse har hidtil kun været anvendt over for Irland. Den danske bruttogældskvote har været faldende siden 1993 og vurderes fortsat at ville være det i de kommende år. I 1993 udgjorde bruttogælden 80,3 pct. af BNP, og den faldt til 75,7 pct. af BNP i 1994. I 1995 ventes bruttogælden foreløbig at udgøre 74,2 pct. af BNP. En mere præcis vurdering af, hvor meget gældskvoten falder fra 1994 til 1996, vil først kunne ske lidt inde i 1996.

I henhold til Traktatens bestemmelser (artikel 104 C, stk. 3) skal der ved beslutningen om, hvorvidt et land har et uforholdsmæssigt stort budgetunderskud, tages hensyn til »andre relevante hensyn«. For Danmark gør to særlige forhold sig gældende ved opgørelsen af den samlede offentlige bruttogæld. På den baggrund vedtog Rådet og Kommissionen den 22. november 1993 erklæringer vedrørende artikel 1(4) i Rådets Forordning 3605/93. Herefter skal forordninger, der besiddes af Den Sociale Pensionsfond (SPF) på sektorer uden for den offentlige sektor (realkreditobligationer) og statens indestående i Nationalbanken specificeres særskilt i forbindelse med præsentationen af den danske

offentlige gæld. I henhold til Rådets og Kommissionens erklæringer af 22. november 1993 gælder det desuden for alle medlemslande, at den del af den almindelige offentlige gæld, der vedrører offentlige virksomheder, ligeledes skal specificeres.

Som det fremgår af ovenstående, er der således ikke grundlag for spørgsmålets udgangspunkt, da Kommissionen ikke har taget særskilt stilling til det rejste spørgsmål. For god ordens skyld skal det tilføjes, at regeringen blandt andet i det reviderede konvergensprogram fra november 1994 har tilkendegivet, at den offentlige gældsbyrde skal nedbringes på mellemlang og lang sigt. Ovenstående gældstal viser, at nedbringelsen sker hurtigere end antaget i det reviderede konvergensprogram.

Spm. nr. S 845

Til kirkeministeren (22/12 95) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, om der er kendskab til, at den katolske kirke i Italien, Frankrig eller andre europæiske lande har overladt deres kirker til islam og anvendelse som moskeer?«

Begrundelse

I TV2-Lorry er det blevet oplyst, at kirker i en række europæiske lande er blevet givet til islam for at kunne bruges som moskeer. En hidkaldt »ekspert«, Anette Braad, kunne oplyse, at i Frankrig og Italien havde den katolske kirke foræret kirker til muslimer, for at disse kan bruge kirkerne som moskeer.

Spørgeren vil gerne have ministeren til at besvare eller afkræfte dette forlydende.

Svar (5/1 96)

Kirkeministeren (Birte Weiss):

I Kirkeministeriet forefindes der ikke oplysninger om, hvorvidt den katolske kirke i Italien, Frankrig eller andre europæiske lande har overladt deres kirker til islam og til anvendelse som moskeer.